

Arrest

nr. 31 153 van 4 september 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 20 mei 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HENDRICKX en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde dat u de Keniaanse nationaliteit bezit, dat uw etnische origine Kikuyu is en dat u katholiek bent.

U bent geboren te Njoro in Nakuru op 30 december 1983 en u woonde daar tot 1992. U verhuisde dan naar Nakuru Shabab (een buitenwijk van Nakuru) en in 1996 verhuisde u naar Eldoret. Vanaf 2003 stelde uw oom (N.W.) u voor dat u lid zou worden van de Mungiki. U werd hiertoe niet gedwongen, maar men probeerde u te overtuigen met voordelen. U ging er niet op in. Op 1 juli 2007 werd uw broer (P.K.K.) door de politie gedood, omdat hij met leden van de Mungiki zat te bidden en de eed van de Mungiki sekte aflegde. Na dit incident probeerden leden van de Mungiki herhaaldelijk om uw familie te overtuigen om lid te worden van de organisatie, maar jullie weigerden. Op 28 december 2007 werd het huis van uw ouders in Eldoret afgebrand. U en uw ouders scholen gedurende vijf dagen in de politiepост van ‘Langas’. Nadien gingen jullie naar de Sint-Johns kathedraal, waar de soldaten jullie op 6 januari

2008 kwamen redden. Ze brachten jullie per konvooi naar het vluchtelingenkamp 'Nakuru A.S.K. Showground'. Op 14 april 2008 had u voor de eerste maal problemen met de Mungiki, toen u voor de eerste maal gedwongen werd om lid te worden van hun sekte en dit omdat de Mungiki een 'familiesekte' is. Uw oom (N.W.) en familieleden van hem kwamen naar jullie tent, spraken met uw ouders en uw vader werd onder dwang meegenomen. U en uw moeder deden hiervan aangifte bij het Rode Kruis. De mensen van het Rode Kruis gaven aan dat ze het zouden uitzoeken. U deed geen aangifte bij de politie, omdat die zouden denken dat u ook lid van de Mungiki was. Op 20 april 2008 verliet u 'Nakuru A.S.K. Showground'. U werd door de Mungiki en de politie gevolgd. De politie zou u immers doden omdat u afkomstig bent van 'Nakuru A.S.K. Showground' én u de Kikuyu etnie hebt. U zwierf vier dagen rond in Nakuru, totdat u een man genaamd '(K.)' ontmoette op 25 april 2008. U legde uw probleem aan hem uit en u kon bij hem blijven. In oktober 2008 vroeg (K.) aan (E.), een getuige van Jehova, of ze u kon helpen. Twee weken later werd met haar een bedrag van 200.000 Keniaanse Shilling (hierna K.S.) overeengekomen. Op 17 november 2008 haalde (E.) u op. Jullie gingen samen naar Nairobi en namen het vliegtuig naar België. Op 18 november 2008 kwam u toe in België en diezelfde dag diende u een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht, omdat u vervolging vreest door de Mungiki én door de politie, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij het overlijden van uw broer (P.K.K.) op 1 juli 2007.

U verklaarde dat uw broer (P.K.K.) in februari 2001 geboren werd (gehoor CGVS, p.3) en dat hij op 1 juli 2007 door de politie werd gedood, omdat hij met leden van de Mungiki zat te bidden en de eed van de Mungiki sekte aflegde (gehoor CGVS, p.5). Op dat moment zou uw broer op de 'Kiambaa High School' te Nairobi gezeten hebben waar hij secundair onderwijs volgde (gehoor CGVS, p.3). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat men in Kenia tussen de veertien en achttien jaar oud is wanneer men secundair onderwijs geniet. Aangezien uw broer op het moment dat hij werd gedood slechts zes jaar oud was, kon hij onmogelijk op de 'Kiambaa High School' te Nairobi gezeten hebben en secundair onderwijs gevolgd hebben. Bovendien legde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken een krantenartikel voor met als titel 'Five students among those killed during gang oathing' om de dood van uw broer (P.K.K.) te staven. Uit het artikel blijkt echter dat de moordpartij dd. 1 juli 2007 plaatsvond te Kangema en niet zoals u beweerde in het 66,9 mijl verder gelegen Kiambaa (zie informatie in het administratief dossier). Overigens werd uw broer niet genoemd bij de vijf studenten die omkwamen bij de moordpartij op 1 juli 2007 (zie administratief dossier). Verder was u er niet van op de hoogte of uw broer gedwongen werd om de eed af te leggen (gehoor CGVS, p.5), wie uw broer juist doodschoot en wie de negenendertig andere dodelijke slachtoffers waren (gehoor CGVS, p.6). Bovenstaande onwetendheden en verklaringen die niet stoken met informatie waarover het CGVS beschikt, maken het ongeloofwaardig dat uw broer daadwerkelijk één van de slachtoffers was - van de raid van de politie op leden van de Mungiki - op 1 juli 2007.

Vervolgens dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij de problemen die u kende met de Mungiki.

U verklaarde dat leden van de Mungiki na de dood van uw broer herhaaldelijk probeerden om uw familie te overtuigen om lid te worden van de organisatie, maar dat jullie weigerden. U wist echter niet meer wanneer dit exact was (gehoor CGVS, p.6). Verder gaf u aan dat uw familie vóór 14 april 2008 geen problemen had met de Mungiki en dat op 14 april 2008 uw oom (N.W.) en familieleden van hem naar jullie tent in het vluchtelingenkamp 'ASK Showground' te Nakuru kwamen en spraken met uw ouders. Uw vader werd die dag door hen onder dwang meegenomen (gehoor CGVS, p.9). Verder verklaarde dat u op 14 april 2008 voor de eerste maal problemen had met de Mungiki, omdat u toen voor de eerste maal gedwongen werd om lid te worden van hun organisatie (gehoor CGVS, p.6). Toen u werd gevraagd wie - buiten uw oom (N.W.) - uw vader ontvoerde op 14 april 2008, gaf u aan dat u hun namen niet kende, maar dat u hen wel van gezicht kende (gehoor CGVS, p.10). Deze onwetendheid is frappant, daar u aangaf dat het familieleden van uw oom (N.W.) waren en dat het niet de eerste maal was dat ze naar het vluchtelingenkamp kwamen (gehoor CGVS, p.10). U legde

overigens incoherente verklaringen af over de dag waarop u problemen kreeg en deze waarop u 'ASK Showground' verliet; enerzijds stelde u dat u en uw familie op 14 februari 2008 problemen kregen in het kamp (gehoor CGVS, p.10) en het kamp verliet op 20 februari 2008 (gehoor CGVS, p.11) daar waar u op andere momenten tijdens hetzelfde gehoor verklaarde op 14 april 2008 problemen te hebben gekregen (gehoor CGVS, p.6 en 9) en stelde dat u op 20 april 2008 een ultimatum werd gesteld dat u nog 2 weken te leven had en daarom het kamp verliet (gehoor CGVS, p.9). Bovenstaande onwetendheden en inconsistente verklaringen betreffende uw verblijf in het vluchtelingenkamp 'ASK Showground' ondermijnen uw verklaringen betreffende de dwang die op 14 april 2008 op u werd uitgeoefend om tot de Mungiki toe te treden. Bovendien maakte u op geen enkel moment aannemelijk dat u op 14 april 2008 of rond 20 april 2008 gedwongen zou zijn om tot de Mungiki toe te treden. U zei dat u op 14 februari (of april) 2008 voor de eerste keer gedwongen werd om toe te treden en dat u rond 20 februari (of april) 2008 nog 'twee weken te leven' kreeg (gehoor CGVS, p. 6,9,10 en 11). Indien het de leden van de Mungiki menens was geweest om u te dwingen toe te treden zou men echter verwachten dat ze niet twee maal vrijblijvend zouden zijn langsgesproken, maar dat ze kordater zouden zijn opgetreden, zoals ze trouwens –volgens uw verklaringen– met uw vader zouden hebben gedaan.

U verklaarde dat u niet naar de politie kon gaan om aangifte te doen van de feiten, omdat ze u zouden beschuldigen van lidmaatschap van de Mungiki en dit omdat de politie wist dat jongens uit het vluchtelingenkamp bij de (Mungiki)sekte gingen (gehoor CGVS, p.11). U maakt vooreerst niet duidelijk waarom de politie de jongeren die bij de sekte gingen – waar ze van op de hoogte waren – ongemoeid zou laten. Bovendien was u zelf geen lid van de Mungiki, er verschillende getuigen waren die zagen dat uw vader ontvoerd werd en geweten is dat de Keniaanse politie optreedt tegen leden van de Mungiki-sekte (zie informatie in het administratief dossier), kan men veronderstellen dat u aangifte doet en bescherming vraagt aan de politie. In het licht van uw eerdere verklaringen met betrekking tot het zoeken van bescherming bij de politie is het merkwaardig dat u na vier dagen rondzwerven in Nakuru, een man genaamd '(K.)' ontmoette op 25 april 2008 en dat u hem uw problemen met de Mungiki uitlegde (gehoor CGVS, p.12). Immers, u verklaarde uw verhaal niet aan de politie te hebben verteld, uit angst dat zij u ervan zouden verdenken deel uit te maken van de Mungiki-sekte, terwijl u uw verhaal wél aan een volslagen onbekende durfde te doen. Dergelijke vaststellingen doen bijkomende vragen rijzen naar de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Overigens gaf u, toen u werd gevraagd waarom de politie u achtervolgde, aan dat ze u zullen doden omdat u afkomstig bent van 'Nakuru A.S.K. Showground' én u de Kikuyu etnie hebt. Toen u gevraagd werd dit te verduidelijken, gaf u aan dat de politie u zou doden omdat u op de baan was en van alles van plan was (gehoor CGVS, p.11). Bovenstaande verklaringen betreffende de reden waarom de politie u zou zoeken – en waarom u hun bescherming niet aanvraagde – zijn dermate vaag, dat ze ontoereikend zijn om te verantwoorden waarom u de hulp van de politie niet heeft ingeroepen. Uw bewering dat u mensen als uw oom (N.W.) en (M.N.) niet kon aanklagen, omdat ze u zouden doden (gehoor CGVS, p.14) raakt kan noch wal, vermits uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat (M.N.) reeds sinds februari 2006 opgesloten zit en dat de politie dus klaarblijkelijk wél optreedt tegen leden van de Mungiki (zie administratief dossier).

Uit het voorgaande blijkt dat uw verklaringen niet waarachtig overkomen en dat u bijgevolg niet heeft aangetoond dat u uw land van oorsprong werkelijk verlaten heeft uit 'vrees voor vervolging' in de zijn van de Vluchtelingenconventie van Genève.

U heeft evenmin elementen aangehaald die toelaten om te besluiten dat u bij terugkeer naar Kenia een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

Hiervoor werd reeds opgemerkt dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten niet overtuigend overkomen. Bijgevolg hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u bij terugkeer naar Kenia een 'risico op het lijden van ernstige schade', i.c. een risico op doodstraf of executie of een risico op foltering of onmenselijke behandeling of bestraffing zou lopen.

Bovendien kan bezwaarlijk worden gesteld dat u bij terugkeer naar Kenia een risico loopt op het lijden van ernstige schade als gevolg van een gewapend conflict. Artikel 48/4 § 2 c van de wet van 15 december 1980 vermeldt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4 § 1). Vooreerst kan worden opgemerkt dat u tijdens het gehoor zelf aangaf dat de enige reden waarvoor u vervolging in Kenia vreest de Mungiki en de politie zijn, omdat alle familieleden moesten toetreden tot de Mungiki

sekte en dat de politie wist dat mensen in het vluchtelingenkamp geïnitieerd werden op toe te treden (gehoor CGVS, p.5 en p.14). Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde gezaghebbende bronnen en literatuur door CEDOCA, blijkt dat op dit ogenblik de situatie in Kenia niet van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Niettegenstaande het land werd getroffen door uitspattingen van geweld in januari en februari 2008, volgend op de verkiezingen van december 2007, bedaarden de gemoederen eind maart 2008 en vinden er niet langer aanhoudende gevechtshandelingen plaats. De tussenkomst van oud-secretaris-generaal van de VN, Kofi Annan, op 28 februari 2008, heeft geresulteerd in een akkoord tussen de twee hoofdrolspelers, president Mwai Kibaki en zijn opponent Raila Odinga. Op 16 april 2008 kwam een regering van nationale eenheid tot stand waarbij Mr. Odinga werd benoemd tot eerste minister. Op dit moment is er bijgevolg geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang in Kenia, zodat burgers er niet langer een risico lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in het kader van een dergelijk conflict.

Gelet op het voorgaande blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde geboorteakte toont uw identiteit aan, waaraan niet wordt getwijfeld. De door u neergelegde foto's tonen een tentenkamp, maar verschaffen geen duidelijkheid over welk kamp het gaat, in welke periode de foto's genomen werden en wie er in dit kamp verbleef, laat staan de feiten die er zich afspeelden. U legde een brief voor van M.E.Bore, de Districtsofficier van de stad Nakuru dd. 5 mei 2008 waarin staat dat u een Internally Displaced Person was. Dit document toont hoogstens aan dat u een Internally Displaced Person was, maar staft verder uw problemen met de Mungiki/politie niet. Bovendien werd het document afgeleverd door een ambtenaar van de overheid, en dit op een ogenblik waarop u aangaf dat u door de politie gezocht werd, wat uw vrees ten opzichte van de overheid relativeert. De door u neergelegde bundel artikelen handelen over de dood van uw broer (welke hierboven reeds besproken werden) en over de Mungikisekte in het algemeen. Uw persoonlijke problemen werden niet aangehaald in deze artikelen wat maakt dat de artikelen geen bewijs zijn van uw persoonlijke problemen. U legde geen documenten voor waaruit uw reisweg moet blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de materiële motiveringsplicht en stelt dat de bestreden beslissing niet gedragen wordt door deugdelijke motieven.

Hij volhardt in zijn vluchtrelaas en stelt bij terugkeer te zullen worden vervolgd door de Mungiki en de politie.

Verzoeker wenst erop te wijzen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) het incident van 1 juli 2007, waarbij leden van de Mungiki sekte vermoord werden door de politie, niet in vraag stelt doch wel enkele bedenkingen opwerpt bij zijn verklaringen. Deze feiten worden volgens verzoeker ook niet tegengesproken door de informatie in het administratief dossier en zouden bijdragen aan de geloofwaardigheid van zijn verhaal.

Aangaande het overlijden van zijn broer, wenst verzoeker zijn verklaringen over diens geboortedatum recht te zetten. Zijn broer zou niet in februari 2001 geboren zijn, maar wel in februari 1991. Hij wijt deze vergissing in het interview aan het feit dat hij zeer stil spreekt. Derhalve zou het wel mogelijk zijn dat verzoekers broer op 1 juli 2007 op de Kiambaa High School zat.

Omtrent het feit dat zijn broer niet vernoemd wordt bij de vijf studenten die omkwamen die dag, merkt verzoeker op dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat “at least five students were caught up in the crossfire”, waardoor er meerdere studenten zouden omgekomen zijn.

Dat hij niet kon antwoorden op vragen over de schutter en de andere dodelijke slachtoffers kan volgens verzoeker niet aanzien worden als een zwaarwichtige onwetendheid, die ertoe zou leiden dat zijn asielrelaas ongeloofwaardig zou zijn.

Met betrekking tot de data waarop zijn familieleden problemen kregen met de Mungiki, voert verzoeker aan dat hij verward was en dat men niet kan verwachten dat hij alles nauwgezet zou hebben bijgehouden.

Hij herhaalt dat hij twee weken heeft gekregen om zichzelf te bewijzen en toe te treden tot de Mungiki. Dat dit niet aannemelijk zou zijn, betreft volgens verzoeker een subjectief gegeven. Ook bij zijn vader zou men, alvorens hem mee te nemen, geruime tijd geprobeerd hebben hem te overtuigen.

De door hem neergelegde documenten, met name de artikelen over de Mungiki en foto's van het vluchtelingenkamp, maken volgens hem minstens een begin van bewijs uit.

Verzoeker is ervan overtuigd dat de Keniaanse autoriteiten hem geen hulp kunnen bieden en stelt dat je vervolging riskeert vanaf het moment dat de politie een vermoeden heeft van lidmaatschap van de Mungiki, in casu verzoekers verblijf in de "Nakuru A.S.K. Showground", alsook zijn Kikuyu etnie.

Hij merkt op dat de bewijslast niet te hoog mag zijn voor de kandidaat-vluchteling en stelt dat hij een zeer coherent relaas heeft gebracht, ondersteund door stukken. Inzake de verdeling van de bewijslast verwijst verzoeker naar de *Guide des procédures et critères pour déterminer la qualité de réfugié*.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204).

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij omtrent zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig, hetgeen een negatieve indicatie inhoudt voor zijn geloofwaardigheid. Dit klemmt des te meer daar hij niet kon preciseren onder welke naam hij zou hebben gereisd, noch met welke vliegtuigmaatschappij hij reisde (administratief dossier, stuk 3, p.5, 13).

De geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden vrees ten aanzien van de Mungiki en de politie, wordt op fundamentele wijze ondergraven doordat de verklaringen over zijn broer, die gedood zou zijn door de politie op 1 juli 2007 omwille van zijn betrokkenheid bij de Mungikisekte, niet in overeenstemming te brengen zijn met de informatie die zich in het administratief dossier bevindt (stuk 15: "landeninformatie").

Verzoeker verklaarde dat zijn broer geboren werd in februari 2001, waardoor deze slechts zes jaar zou geweest zijn op het ogenblik van het incident, terwijl dit volgens verzoeker plaatsvond toen zijn broer in Kiambaa naar de secundaire school ging, waardoor hij tussen veertien en achttien jaar oud zou moeten geweest zijn volgens de voormelde informatie. De post factum aanpassing van zijn verklaringen in het verzoekschrift, waarbij hij stelt dat zijn broer in februari 1991 geboren is en er een vergissing zou gebeurd zijn tijdens het gehoor omdat hij stil spreekt, kan niet worden aangenomen. Uit het gehoorverslag kan niet worden afgeleid dat er een communicatieprobleem was. (administratief dossier, stuk 3, p.3). Hoe dan ook verklaarde verzoeker eveneens dat de incidenten van 1 juli 2007 plaatsvonden in Kiambaa, terwijl deze zich volgens de voormelde informatie voordeden in Kangema, hetgeen 66, 9 mijl van Kiambaa verwijderd is. Verzoeker betwist deze motivering niet.

Met betrekking tot het door verzoeker neergelegde krantenartikel merkt de bestreden beslissing terecht op dat zijn broer hierin niet wordt vermeld als één van de slachtoffers. Dat er in de informatie in het administratief dossier met betrekking tot dit incident sprake is van het overlijden van "minstens vijf studenten" doet geen afbreuk aan deze motivering. De naam van verzoekers broer wordt nergens vermeld.

Verzoekers geloofwaardigheid wordt verder ondermijnd doordat hij niet in staat is aan te geven (i) of zijn broer al dan niet gedwongen zou zijn om toe te treden tot de Mungiki (ii) wie zijn broer doodde (iii) wie

de andere dodelijke slachtoffers waren. Er mag van hem nochtans redelijkerwijs verwacht worden dat hij hierover enige concrete informatie kan geven.

De motivering van de bestreden beslissing omtrent de moord op verzoekers broer vindt steun in het administratief dossier, is pertinent en wordt door verzoeker niet op afdoende wijze weerlegd.

Inzake verzoekers verklaringen over zijn persoonlijke problemen met de Mungiki, waarbij hij gedwongen zou zijn om toe te treden, werden door de bestreden beslissing eveneens incoherenties en onwetendheden vastgesteld, met name omtrent (i) de datum waarop de problemen van verzoekers familie met de Mungiki in het kamp zouden begonnen zijn (ii) de datum waarop hij het kamp zou verlaten hebben (iii) de personen die zijn vader zouden ontvoerd hebben. Verzoekers argumentatie dat van hem niet kan verwacht worden dat hij alles nauwgezet zou bijhouden, volstaat geenszins. Verweerder merkt terecht op dat aangenomen kan worden dat bepaalde gebeurtenissen in iemands leven dermate ingrijpend zijn dat zij in het geheugen gegrift staan. Voormelde elementen raken de kern van verzoekers asielrelaas, zodat van hem wel degelijk kan verwacht worden dat hij hierover coherente, duidelijke en gedetailleerde verklaringen kan afleggen.

De ernst van verzoekers voorgehouden vrees wordt bovendien sterk gerelativeerd doordat hij aangaf dat de Mungiki twee maal zouden aangedrongen hebben toe te treden en hem nadien nog twee weken de tijd werd gegeven "om zichzelf te bewijzen", waarna hij het kamp verlaten heeft. Uit zijn verklaringen kunnen derhalve geen ernstige elementen van dwang worden afgeleid. Verzoeker maakt zijn vrees voor vervolging ten aanzien van de Mungiki niet aannemelijk.

Met betrekking tot de vaststelling dat hij nagelaten heeft de bescherming van de Keniaanse autoriteiten in te roepen, beperkt verzoeker zich ertoe zijn eerdere verklaringen te herhalen, hetgeen niet volstaat om de bestreden motivering te ontkrachten. Dat hij ervan verdacht wordt tot de Mungiki te behoren en daarom door de politie zal vervolgd worden, louter omwille van zijn verblijf in het kamp en zijn Kikuyu etnie betreft een loutere bewering, die niet op enige wijze wordt gestaafd. Bovendien waren er volgens verzoeker verschillende getuigen van de ontvoering van zijn vader, waarvan aangifte werd gedaan bij het Rode Kruis. Hij maakt derhalve niet aannemelijk waarom hij geen beroep zou kunnen doen op de hulp van de Keniaanse politie, die wel degelijk optreedt tegen de Mungiki sekte, zoals blijkt uit de informatie in het administratief dossier (stuk 15).

De door verzoeker neergelegde documenten werden door de bestreden beslissing op correcte wijze beoordeeld. De foto's die zouden genomen zijn in het kamp kunnen niet worden aanzien als objectief bewijs van verzoekers verblijf in het kamp, noch van de problemen die hij daar zou ondervonden hebben. In de brief van de districtsofficier van Nakuru wordt enkel verklaard dat verzoeker een "Internally Displaced Person" was, waarbij terecht wordt opgemerkt door de bestreden beslissing dat dit document werd afgeleverd door een ambtenaar van de overheid, hetgeen zijn vermeende vrees ten aanzien van de Keniaanse autoriteiten relativeert. De artikelen met betrekking tot de Mungiki betreffen louter algemene informatie en zijn derhalve niet afdoende om verzoekers persoonlijke problemen te staven.

Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden volgehouden.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

2.2.1. Verzoeker is van oordeel dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de voormelde wet van 15 december 1980 omwille van de bovenvermelde feiten.

2.2.2. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan ter staving zijn vraag om subsidiaire bescherming en baseert deze op geen andere feiten dan deze die de kern uitmaken van zijn asielrelaas, waarvan de ongelooftwaardigheid sub 2.1.2 werd vastgesteld.

Uit de informatie in het administratief dossier (stuk 15) blijkt dat er Kenia op dit ogenblik geen sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, hetgeen door verzoeker niet wordt betwist.

Gelet op het voorgaande en de overige elementen in het administratief dossier, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS